

tale

วินนี่เดอะพูห์
WINNIE
— THE —
POOH

เอ.เอ. มิลน์ เขียน ธารพายุ แปล
อี.เอช. เซปเพิร์ด ภาพประกอบ

tale.

Timeless tales, Boundless Imagination

วินนี่เดอะพูห์ Winnie-the-Pooh

เอ.เอ. มิลน์

เขียน

ธารพายุ

แปล

อี.เอช. เชปเพิร์ด

วาดภาพประกอบ

“วินนี่เดอะพูห์อ่านป้ายทั้งสองโดยละเอียด ที่แรกก็จากซ้ายไปขวา
และต่อมาก็จากขวาไปซ้าย...เพื่อจะพลาดอะไรไปบ้าง”

-เอ.เอ. มิลน์

การอ่านดีจากรากศัพท์

วินนี่เดอะพูห์
Winnie-the-Pooh

tale.

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอร์เรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com **f X @amarinbooks** **f X Tale Publishing**

Copyright arranged with The Trustees of

the Pooh Properties c/o Curtis Brown Group Ltd.

Haymarket House, 28/29 Haymarket, London SW1Y 4SP ENGLAND

Black & White illustrations by E.H. Shepard

Copyright under the Berne Convention

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้รับบริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น

การซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่มีวิธีใดๆนอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนด

ถือเป็นความผิดอาญาตาม พรบ.ลิขสิทธิ์ และ พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-18-8526-7

เผยแพร่ครั้งแรก พฤศจิกายน 2568

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์ คอร์เปอร์เรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ศิริ บุญพิทักษ์เกต • กรรมการผู้จัดการ อุษณีย์ วิรดกพันธ์

รองกรรมการผู้จัดการ ศศกร วัฒนาสุทธีวงศ์ • ที่ปรึกษา อองอาจ จิระอร

บรรณาธิการบริหาร พิมพ์ชนก ศิริวรรณานว • บรรณาธิการ สุทัตตา อรุณวงศ์สาณกุล

บรรณาธิการต้นฉบับ อริยา ไพฑูรย์ • ผู้จัดการฝ่ายการผลิต อมรลักษณ์ เขยกกลิ่น

ศิลปกรรมปก ญาณิกา อยู่ยั้ง • ออกแบบรูปเล่ม วรณศิลป์ สุวิทยะเสถียร, ศิริพร เสนายอด

พิสูจน์อักษร วรณพร อาสนวิทยา

คำแนะนำนักพิมพ์

เมื่อเราเปิดหน้าหนังสือ*วินนี่เดอะพูห์*ก็เหมือนได้เดินเข้าสู่โลกอีกใบหนึ่ง โลกที่เต็มไปด้วยความอ่อนโยน มิตรภาพ และเสียงหัวเราะเบาๆ ชวนให้สบายใจ ตัวละครแต่ละตัวในเรื่องไม่ได้มีพลังวิเศษหรือความยิ่งใหญ่ใดๆ พวกเขาเป็นเพียงเพื่อนธรรมดาๆ ในป่าร้อยเอเคอร์ ที่ใช้หัวใจในการมองโลกและเข้าใจกันอย่างลึกซึ้ง

พูห์อาจจะเป็นหมีที่ชอบกินน้ำผึ้งและชีสไปบ้าง แต่เขาก็เป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์ คิดถึงคนอื่นเสมอ พิกเล็ตซึกแล้วแต่ก็กล้าหาญในแบบของตัวเอง อีयरเงียบเหงาแต่จริงจัง ทิกเกอร์มีพลังเหลือล้นและสร้างสีสันให้ทุกวันเต็มไปด้วยชีวิตชีวา ทุกครั้งที่ตัวละครเหล่านี้ออกเดินทางหรือแก้ปัญหา พวกเขาล้วนทำด้วยความจริงใจปราศจากการเสแสร้ง จนเรารู้สึกสนิทชิดเชื้อเหมือนกำลังใช้เวลาพร้อมกับเพื่อนกลุ่มหนึ่งที่รู้จักกันมานาน

เรื่องราวใน*วินนี่เดอะพูห์*ไม่มีการผจญภัยที่หวือหวา ไม่มีบทสรุปที่ยิ่งใหญ่ แต่มันกลับสัมผัสหัวใจเราได้อย่างลึกซึ้ง เราได้เห็นความสำคัญของการรับฟัง การอยู่เคียงข้างกันแม้ในวันที่ไม่มีคำพูด และการให้คุณค่ากับช่วงเวลาธรรมดาๆ ที่เราอาจมองข้ามไป

สำหรับใครที่กำลังมองหาหนังสืออบอุ่นใจซึ่งจะพาเรา
ย้อนกลับไปสู่ความสุขที่เรียบง่ายอย่างแท้จริง วินนี่เดอะพูห์
คือคำตอบที่งดงาม เพราะไม่ว่าคุณจะอยู่ในวัยไหน เรื่องนี้
ก็ยังคงมีความหมายใหม่ ๆ รอให้ค้นพบเสมอแน่นอน

tale.

คำนำผู้เขียน

หากบังเอิญท่านได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับคริสโตเฟอร์ โรบิน อีกเล่มหนึ่ง ท่านอาจจะจำได้ว่าก่อนหน้านี้เขาเคยมีหงส์ตัวหนึ่ง (หรือหงส์มีคริสโตเฟอร์ โรบิน ผู้เขียนก็ไม่ทราบเหมือนกัน) และเขาเคยเรียกหงส์ตัวนั้นว่าพูห์ นั่นเป็นเวลานานมาแล้ว และเมื่อเรากล่าวคำอำลา เราก็นำชื่อนั้นมาด้วย เนื่องจากเราคิดว่าหงส์คงไม่ต้องการสิ่งนั้นอีกต่อไป ที่นี่...เมื่อตุ๊กตาหมีบอกว่ามันอยากได้ชื่อที่น่าตื่นเต้นเป็นของตัวเองสักชื่อ คริสโตเฟอร์ โรบิน จึงพูดทันที...โดยไม่ต้องหยุดคิด...ว่ามันคือวินนี่เดอะพูห์ และมันก็เป็นไปตามนั้น เอาละ...ในเมื่อได้อธิบายส่วนที่เกี่ยวกับพูห์แล้ว บัดนี้ผู้เขียนจะอธิบายส่วนที่เหลือ

ท่านไม่สามารถจะอยู่ในลอนดอนได้นานโดยไม่ไปสวนสัตว์มีบางคนที่ซึ่ง “เริ่ม” สวนสัตว์ตั้งแต่จุดเริ่มต้น ที่เรียกว่า **ทางเข้า** และเดินผ่านกรงทุกกรงอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่พวกเขาจะทำได้ จนกระทั่งถึงจุดที่เรียกว่า **ทางออก** แต่คนที่น่ารักที่สุดจะตรงดิ่งไปหาสัตว์ที่พวกเขารักมากที่สุด และแกว่รออยู่ที่นั่น ดังนั้นเมื่อคริสโตเฟอร์ โรบิน ไปสวนสัตว์ เขาจึงไปยังที่ที่หมีขั้วโลกอยู่ และกระซิบบออะไรบ้างอย่างกับคนเฝ้ากรงคนที่สามจากซ้าย ประตูจะเปิดออก เราจะเดินเลาะเลี้ยวตามทางเดินมืดๆ ไปขึ้นบันได

ชั้นๆ จนในที่สุดก็ถึงกรงพิเศษ กรงจะถูกเปิด อะไรบางอย่างที่มีขนสีน้ำตาลปุกปุยจะวิ่งเหยาะๆ ออกมา และพร้อมด้วยเสียงร้องอย่างมีความสุขว่า “โอ หมี!” คริสโตเฟอร์ โรบินก็จะถลาเข้าไปในวงแขนของมัน ชื่อของหมีตัวนั้นคือวินนี่ ซึ่งเป็นชื่อที่ดีเหลือเกินสำหรับหมี แต่ที่น่าขำก็คือ เราจำไม่ได้ว่าชื่อวินนี่มาจากหลังพูห์ หรือชื่อพูห์มาจากหลังวินนี่ ครั้งหนึ่งเราเคยรู้ แต่เราลืมไปแล้ว...

เขียนถึงตรงนี้ พิกเลตก็เหงานหน้าขึ้นมาถามผู้เขียนด้วยเสียงแหลมๆ ของมันว่า “แล้วฉันล่ะ” “พิกเลตที่รัก” ผู้เขียนตอบ “หนังสือนี้เกี่ยวกับเธอทั้งเล่มเลยนะ” “ก็เกี่ยวกับพูห์ด้วยเหมือนกันล่ะ” มันกรีดเสียง ท่านคงรู้ว่าเรื่องอะไร มันจินตนาการเพราะมันคิดว่าพูห์กำลังจะเหมาคำนำโอ้อ่าไปคนเดียวหมดแน่นอน พูห์เป็นคนโปรด ไม่มีทางปฏิเสธได้ แต่พิกเลตก็มีโอกาสที่พูห์ไม่มีตั้งมากมาย เพราะท่านไม่สามารถจะพาพูห์ไปโรงเรียนได้โดยที่ทุกคนไม่รู้ แต่พิกเลตตัวเล็กเสียจนมันสามารถจะซ่อนได้ในกระเป๋ากางเกง ซึ่งเป็นที่ที่จะลูปคลำมันได้อย่างอุ่นใจยิ่ง เมื่อท่านไม่แน่ใจกว่าเจ็ดคูณสองเป็นสิบสองหรือยี่สิบสอง บางครั้งมันก็แอบออกมาและชะโงกลงไปดู

ในขวดหมึก และโดยวิธีนี้มันจึงได้รับการศึกษามากกว่าพูห์
แต่พูห์ไม่ถือสา มันบอกว่าบางคนมีสมอง บางคนไม่มี เรื่องมันก็
เท่านั้น

และบัดนี้คนอื่น ๆ ทั้งหมดกำลังพูดว่า “แล้วเราล่ะ”
ดังนั้น บางทีสิ่งที่ผู้เขียนน่าจะทำได้ก็คือหยุดเขียนแนะนำอะไร
ต่าง ๆ แล้วเข้าเรื่องเสียที

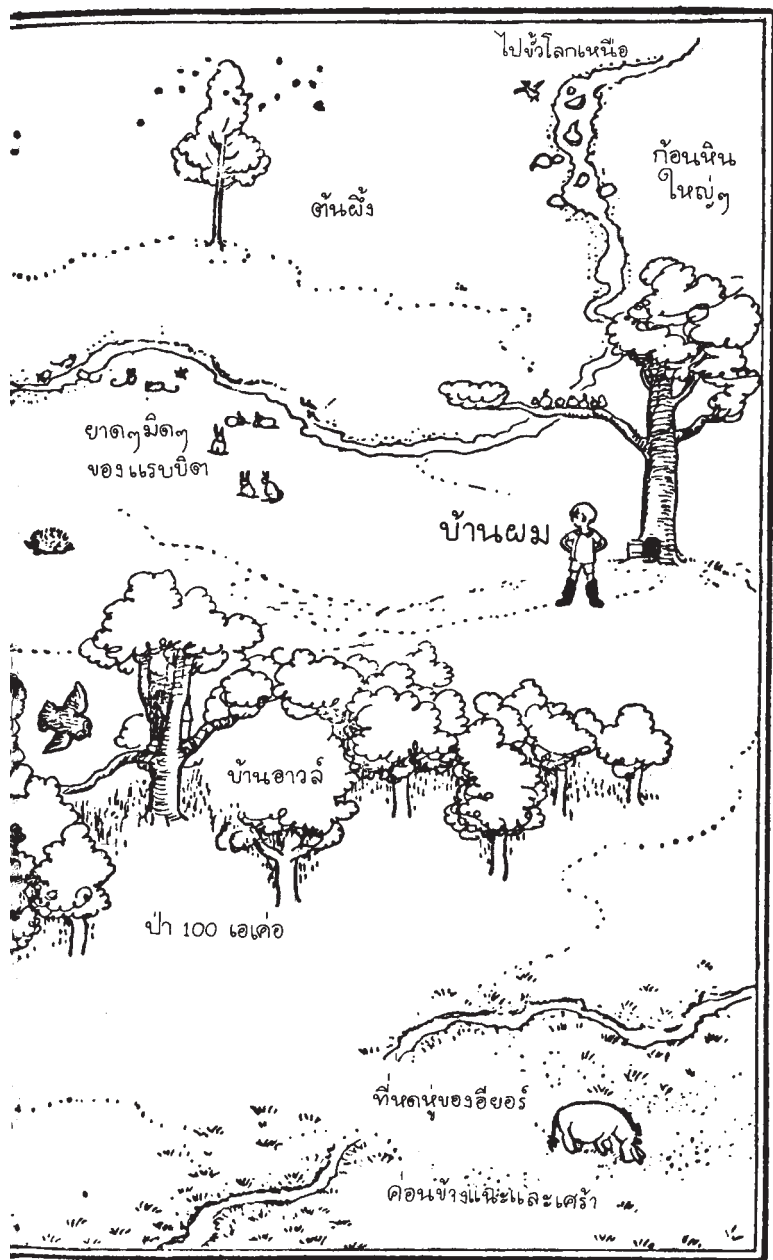
เอ.เอ.เอ็ม.

สารบัญ

บทที่ 1	
ซึ่งเราได้รับการแนะนำให้รู้จักกับวินนี่เดอะพูห์ กับผิงฟงหนึ่ง และเรื่องเริ่ม	1
บทที่ 2	
ซึ่งพูห์ไปเยี่ยมเพื่อน และเอาตัวไม่รอด	19
บทที่ 3	
ซึ่งพูห์กับพิกเล็ตเป็นนักแกะรอย และเกือบจับวูชเชิลได้	30
บทที่ 4	
ซึ่งอียอร์ทำทางหาย และพูห์หาเจอ	39
บทที่ 5	
ซึ่งพิกเล็ตเจออะเฮฟฟาลัมบี้	50

บทที่ 6	
ซึ่ง อียอร์มีวันเกิด และได้ของขวัญสองชิ้น	64
บทที่ 7	
ซึ่ง แคงกากับเบปู้เข้ามาในป่า และพิกเลตอาบน้ำ	80
บทที่ 8	
ซึ่ง คริสโตเฟอร์ โรบิน	
นำคณะไปล่าตัวดักขั้วโลกเหนือ	99
บทที่ 9	
ซึ่ง พิกเลตถูกน้ำล้อมรอบโดยสิ้นเชิง	118
บทที่ 10	
ซึ่ง คริสโตเฟอร์ โรบิน	
จัดงานเลี้ยงให้พูห์ และเรากล่าวคำอำลา	133
คุยกันท้ายเล่ม	149

วาดโดยผม และคุณ เชปเพิร์ตช่วย

แต่ เธอคนนั้น

เราจูบมือกันมา

คริสโตเฟอร์ โรบิน กับฉัน

เพื่อวางหนังสือเล่มนี้ลงบนตักเธอ

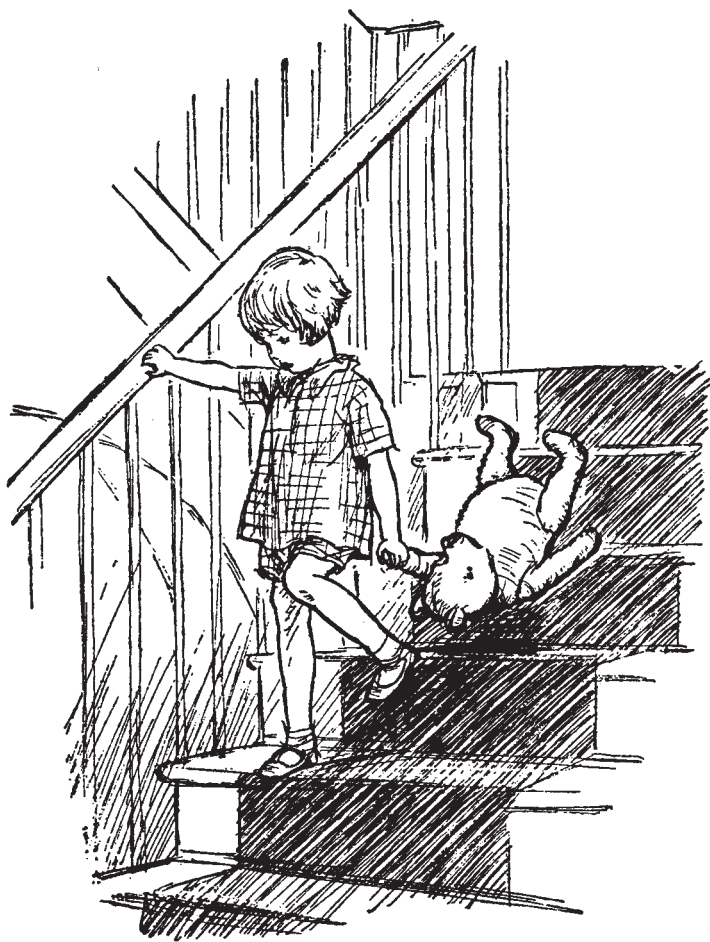
จะบอกให้ไหม่ว่าเธอประหลาดใจ

จะบอกให้ไหม่ว่าเธอชอบ

จะบอกให้ไหมว่ามันคือสิ่งที่เธออยากได้

เพราะมันเป็นของเธอ -

เพราะเรารักเธอ

บทที่ 1

ซึ่งเราได้รับการแนะนำให้รู้จัก วินนี่เดอะพูห์กับผิงฟงหนึ่ง และเรื่องเริ่ม

นี่ไง ตุ๊กตาหมี กำลังลงบันไดมาแล้ว บั๊ก...บั๊ก...บั๊ก ท้ายทอย
ของมันเป็นกระแทกแสบบันไดตามหลังคริสโตเฟอร์ โรบิน มา นี่เป็น
วิธีลงบันไดวิธีเดียวที่มันรู้จัก แต่บางครั้งมันก็รู้สึกว่ามีวิธีอื่นอีก
จริงๆ ถ้าเพียงแต่หัวของมันจะหยุดกระเดิงกระดอนสักครู่เพื่อ
คิดเกี่ยวกับเรื่องนั้น และแล้วมันก็รู้สึกว่าบางทีอาจจะไม่มีก็ได้
อย่างไรก็ตาม ตอนนี้นมันลงมาอยู่เชิงบันไดแล้ว และพร้อมที่จะ
ให้ผู้เขียนแนะนำให้ท่านผู้อ่านรู้จัก...วินนี่เดอะพูห์

ตอนที่ได้นิพนธ์ครั้งแรก ผู้เขียนก็พูดเหมือนที่ท่านผู้อ่าน
กำลังจะพูดนั่นแหละ “นึกว่ามันเป็นเด็กผู้ชายซะอีก”

“ผมก็เหมือนกันฮะ” คริสโตเฟอร์ โรบิน บอก

“นั่นลูกคงเรียกมันว่าวินนี่ไม่ได้หรอกมัง”

“ผมเปล่า”

“แต่ลูกบอกว่า...”

“มันคือวินนี่ - เดอะ - พูห์” เขาลากเสียงคำว่า เดอะ “พ่อ

ไม่รู้หรอกฮะ ว่า‘เดอร์’หมายถึงอะไร”

“อ้อ ใช่ ตอนนีพ่อร์แล้ว” ผู้เขียนรีบพูด และก็หวังว่า
ท่านผู้อ่านจะรู้แล้วเช่นกัน เพราะมันเป็นคำอธิบายทั้งหมดที่ท่าน
จะได้รับ

บางครั้งวินนี่เดอะพุดจะชอบเล่นเกมอะไรสักอย่างเวลาลง
บันได แต่บางครั้งมันก็ชอบนั่งเงิบ ๆ อยู่หน้าเตาผิงและฟังนิทาน
สำหรับเย็นนี้...

“นิทานดีมัยฮะ” คริสโตเฟอร์ โรบิน ถาม

“นิทานอะไร” ผู้เขียนถาม

“พ่อช่วยเมตตาล่านิทานให้วินนี่เดอะพุดฟังซักเรื่องได้มะ”

“คงได้มั้ง” ผู้เขียนตอบ “มันชอบเรื่องแบบไหนล่ะ”

“แบบเกี่ยวกับตัวมันเอง เพราะมันเป็นหมีแบบนั้น”

“อ้อ เข้าใจ”

“ถ้านั้นพ่อก็ช่วยเมตตาได้ซีเนาะ”

“พ่อก็พยายาม” ผู้เขียนบอก

และผู้เขียนก็เลยพยายาม

กาลครั้งหนึ่ง มาถึงตอนนี้นานมากแล้ว...ประมาณเมื่อวันศุกร์
ที่แล้ว วินนี่เดอะพุดอาศัยอยู่ในป่าตามลำพัง ภายใต้ชื่อแซนเดอร์
 (“ภายใต้ชื่อ” หมายความว่าไงฮะ” คริสโตเฟอร์ โรบิน

ถาม

“หมายความว่า มันมีป้ายชื่อเป็นตัวหนังสือสีทองอยู่เหนือ
ประตู และใช้ชีวิตอยู่ใต้นั้น”

“วินนี่เดอะพุดมันไม่ค่อยแน่ใจเท่าไร” คริสโตเฟอร์